

Vp SongNguyen
Aug 2 at 9:18 PM

LÀ A MẸN THƯỜNG

1. Mỗi ngày nay, thỉnh thoảng tôi nhìn lên trong tôi là Chúa Giêsu phán xưa: "Thầy đã ném lá vào mặt đất. Và Thầy đã rất chắc mong phôi chi lá ấy đã bùng lên" (Lc 12, 49).

Tôi xin Chúa soi sáng cho tôi hiểu ý Chúa. Mỗi lúc bất ngờ, tôi chắc nghe thấy thẳm sâu tâm hồn tôi ý Chúa: "Lá đó là lá mẹn thường. Lá mẹn Chúa, thỉnh thoảng ngổ ngáo, đó là lá rất cần cho mặt mũi Chúa trong mặt tôi mặt mũi, nhất là tôi Việt Nam hôm nay".

2. Như thế, nghĩa là tôi cần có lá trong tôi. Lá đó là lá thiêng. Bên cạnh lá thiêng đó là mặt mũi yêu.

Theo Phúc Âm, thì tôi sẽ nhìn ra mình có lá đó hay không, căn cứ ở dấu chày này: Khi gặp ngổ ngáo đau khổ, tôi xót thương họ, tôi cảm thương vui họ, tôi dồn thân giúp đỡ họ, thì đó là dấu chày tôi có lá mẹn thường đích thực (x. Mt 25, 35- 40).

3. Khi hiểu ý Chúa là như vậy, tôi hãy tâm xét mình. Kết quả nhìn lên trước lòng tâm tôi là thế này: Rất nhiều khi tôi đã không xót thương, đã không cảm thương như ngổ ngáo đau khổ mình gặp.

Như vậy chày thấy tôi không có lá thiêng mặt mũi thường trong tôi.

4. Nhìn ra sự thực đó, tôi sám hối, và xin Chúa thỉnh thoảng đất lên trong tôi lá thiêng từ trái tim Chúa.

Chúa đáp lại là Chúa luôn muốn đợi tôi ở đó trong tôi. Nhưng tôi có luôn đón nhận không?

5. Thú thật là, vì không tin nhận thật và cứu nguy, nên rất nhiều khi tôi đã không đón nhận Chúa thiêng đó, hoặc đã đón nhận, rồi lại để nó nguội đi.

6. Thiệu Chúa thiêng nơi người môn đồ Chúa, đó là một thẩm phán trên lĩnh vực đức tin, truyền giáo và tu đức.

Thẩm phán đó sẽ càng thêm thêm, khi người môn đồ Chúa không nhận thấy sự sống trong mình Chúa thiêng mà nhận thấy, mà còn nuôi trong mình nhận thấy Chúa do Satan cứu người hi vọng danh nghĩa gì đó là muốn Chúa yêu người, để rồi chúng tôi nhận thấy người có Chúa mà yêu đích thật.

7. Chúng nhau, khích bác nhau, lo ngại nhau, đó là thẩm phán đang xảy ra tại nhiều nơi trong đời ngoài đời hiện nay.

8. Tình hình nhận thấy không nhận thấy báo hiệu sự thiếu sống Chúa thiêng mà nhận thấy, mà còn báo động một nguy cơ đau buồn có thể xảy ra, đó là nhận thấy hình thức nói chi, thì một đức nhận đức tin mà đức tin. Lỗi sai quá khốn nạn là nhận thấy. Lỗi sai thiếu lại cũng sẽ nhận thấy.

9. Hình ảnh Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã cảm thấy nguy cơ đó, nên ngài hay nói đức tin sẽ không nên kết án nhau. Một câu ngài có lần nói, nay đã trở thành nơi tiếng: "Tôi là ai mà dám kết án ai". Đúng là trong ngài có Chúa mà nhận thấy đích thật.

10. Theo gương ngài, tôi để ý chính đức tin lại nhận thấy tâm tôi.

Một là tôi không kết án ai. Cho dù họ sai lầm rõ ràng, thì tôi vẫn cảm thấy họ, vẫn xót thương họ, vẫn cứu họ.

11. Hai là tôi tin lòng thò ng xót Chúa v n m r ng đ n m i ng i, vì th, mà nhi u ng i dù là Công giáo hay ngoài Công giáo, đ u có th đã đang và s nh n đ c l a m n th ng c a Ng i. Th c t hôm nay cho tôi th y nhi u ng i ngoài Công giáo đã là g ng sáng v s xót th ng, c m th ng đ i v i đ ng bào nghèo khó và kh đau t i Vi t Nam hôm nay.

12. Riêng tôi, đ đón nh n l a m n th ng c a Chúa, tôi luôn c u xin v i t cách mình là k t i l i: "Thánh Maria Đ c M Chúa tr i, c u cho chúng con là k t i l i". Tôi là k t i l i, tôi nói v i M m i ngày nhi u l n nh v y. M nh n l i c u xin đó, mà dâng lên Chúa. Và Chúa đã th ng ban cho tôi l a m n th ng c a Chúa.

13. Tôi cũng hay nhìn g ng thánh n Têrêxa Hài Đ ng Giêsu. T c là tôi đón nh n l a m n th ng c a Chúa t ng giây phút nh, t ng vi c làm nh. Tôi cũng cho đi l a m n th ng Chúa ban qua nh ng vi c nh, trong t ng giây phút nh.

Tôi còn đang gi bên c nh mình m t s i tóc nh c a Thánh n Têrêxa thành Lisieux. Đ nh c nh tôi là l a m n yêu, dù nh nh s i tóc, v n có s c c u đ.

14. T i đây, tôi s c nh t i chuy n c a Thánh Gioan Vianney, cha s x Ars. M t ng i đ n v i cha, khóc lóc vì m t ng i thân m i ch t, ng i thân đó là m t t i nhân r i r m n i ti ng. Ng i đó nh y xu ng sông t t.

Cha thánh đã c u nguy n và tr l i an i: "Anh ta đã đ c Chúa c u. T trên c u nh y xu ng sông ch là tích t c. Nh ng trong tích t c đó, anh đã đ c n sám h i, nh bao ng i đã c u nguy n cho anh tr c đó".

Chuy n đó khuyên tôi hãy v ng tin vào Chúa trong vi c c u xin cho mình và cho ng i khác. Ch c ch n s c u r i cũng đang đ c x y ra, dù ch trong tích t c, t i n i này n i n. Nh l a m n th ng c a bao ng i.

15. "Trong con, có l a hay không có l a? Có l a, thì l a đó là l a nào? L a đó là t đâu?"

Mẹ y ngày nay, Đấng Mẹ hay hỏi tôi như vậy. Tất nhiên, tôi thưa là "Mẹ biết rõ hơn con". Tôi trăn nên rớt bé như bên lòng Mẹ. Là trái tim Mẹ được chia sẻ sang tôi. Nhờ vậy tôi đã cùng với Mẹ, chúc tụng Chúa. Linh hồn tôi tung hô Chúa, thần trí tôi mừng vui với với trong Đấng cứu chuộc tôi (Lc 1, 46-47).

Long Xuyên, ngày 02.8.2018

+ Gm. Gioan B BÙI TUẤN
